

gurer, Vasrelief, Mosait,

Ripsfager og deslige . . 1 R 16 S .

Nr. 226 — andet — 0,25 — "

Denne Afdeling har givet en meget ringe Indtægt, nemlig gennemsnitlig kun 3,798 Rd. aarligt. Heraf falder de 3,037 Rd. paa Pos. Nr. 224 „Møllesten“ m. m., og kun de øvrige 761 Rd. paa de andre 4 toldpligtige Positioner, nemlig 368 Rd. paa Pos. Nr. 222, Rd. 49 paa Pos. Nr. 223, Rd. 289 paa Pos. Nr. 225 og 55 Rd. paa Pos. Nr. 226.

I det Foranstaaende er det ved Farvestoffer allerede omtalt, at malede, pulveriserede, flemmede eller paa lignende Maade behandlede Sten ere satte til Toldfrihed. Den ringe Indtægt paa Positionerne Nr. 223 og 226 turde allerede være tilstrækkelig til at begrunde Forflaget om Toldfrihed for dem, hvortil for den førstnævnte Positions Vedkommende kommer, at de under samme faldende Varer derved blive ligestillede med de tilsvarende af Ler, Asfalt og deslige.

Foraauidt angaar Positionen Nr. 225, vilde vel og Hensynet ene til dens finantielle Betydning vise i samme Retning; men da de derunder hørende Varer for en væsentlig Del falde sammen med Galanterivarer, bør de, ligesom nu, ansættes til samme Told som disse og ere derfor her henviste til Forboldning under hine Varer.

Den eneste Position, der har givet nogen Indtægt, der kan komme i Betragtning, er efter det ovenfor Anførte Pos. Nr. 224: „Møllesten, Kværnsten og Stikbesten“. Disse Varers Bessaffenhed som Hjælperedskaber ved en noget trykket Industri og den øvrige Anvendelse, der i det daglige Liv gøres af dem, i Forbindelse med, at der ikke kan tillægges den Indtægt, de give, nogen finantiel Betydning, har imidlertid bevirket, at Forflaget ogsaa opfører dem som toldfrie, saa at der af Stenvarer fremtidig kun bliver belagt med Told de ovenfor nævnte til Galanterivarer henhørende Varer. For disse Vedkommende er der søgt at give Bestemmelsen en saadan Affattelse, at den saavidt muligt forebygger Tvivl, ligesom der ved Angivelsen af Regne- og Skrivetafler samt Grifler som toldfrie, ligesom de nu ere, er foretaget de i samme Diemed fornødne Tilføielse.

Da Tabet ved Frigivelsen af Pos. 222 allerede er bragt i Beregning under Farvestoffer m. m., vil det ved de ovenomhandlede Forflag bevirke Indtægtstab være at anslaa til 3,141 Rd.

Sukker, Mallas og Sirup.

Pulveriseret Sukker, der er mørkere end Amsterdammer Standardprøve Nr. 19, er opført ganske saaledes som fastsat i Loven af 28de Marts 1871 og med den samme Afgift, almindelig Told- og Krigsskat sammenbragne i et Beløb. Da nyssnævnte Lov overhovedet sætter Grændsen mellem de forskellige Afdelinger saaledes, at det fulde Standardnummer, henholdsvis 19 og 15, er Skjelnemærket, og Alt, hvad der er mørkere end dette, henføres til den lavere Klasse, medens Loven af 1863 gaar en modsat Vej og henviser hvad der er lysere end vedkommende Nummer til den højere Klasse, men Numeret selv til den lavere, er der kun foretaget en tilsvarende Forandring med Hensyn til Grændsen mellem den næstlaveste og lavest beskattede Klasse Sukkere, saa at der i den førstnævnte istedetfor „lysere end Nr. 9“ er sat af „Nr. 9 og derover.“

Ligeledes vil til den lavest beskattede Klasse Sukkere findes henført de samme Varer som i Loven af 1863, kun at der hertil endvidere er henført de i Handelen i den senere Tid fremkomne saakaldte Konkretsukkerer o: Korfakten i aldeles urensset Tilstand, størket til en fast Masse, hvilket Sukker efter denne sin Bessaffenhed kun er brugeligt i Raffinaderterne. Hvorvidt denne Vare vil have nogen Fremtid som Handelsartikel, er vel uvisst, men det er dog anset rettest at anwise den sin Plads i Tarifen, hvor den, da Farven ikke kan være den afgjørende med Hensyn til Tarifieringen, maa udtrykkelig nævnes, og da rigtigst ved Siden af Melados o: slydende Korfakt, hvoraf Sukkeret ikke er udskillet.

Ogsaa Positionen for Mallas og Sirup m. v. vil findes i Overensstemmelse med Loven af 1863 og med den samme Toldafgift som nu, Told og Krigsskat sammenlagte. For at